

ки части сж били назначени: Дончо Фесиятъ, Никола Дабевъ, Христо Филевъ, Стефанъ Вълковъ, свещеникъ Ради П. Миховъ и Гочо Кувевъ.

Не се минали и два часа следъ засилването на кръвеничани съ новоселци, и отъ къмъ северъ се появили около 1000 души турци башибозуци, които се раздѣлили на три части и потеглили къмъ Буаза, Черни връхъ и Лѣви връхъ. При преминаването си презъ махалата Буаза, турцитѣ изгорили около 20 кжщи. Започнало се сражение по всички позиции, което траяло 5—6 часа и свършило съ успѣхъ за възстановицитѣ. Отъ последнитѣ имало около 3—4 души убити, а отъ страна на турцитѣ — неизвестно колко, тъй като тѣзи отнесли съ себе си жертвитѣ.

На 4 май се развило голѣмо сражение между възстаницитѣ и турцитѣ въ Дебневския буавъ, гдето се бѣ настанила, както вече знаемъ, още на 2 май презъ нощта четата на Йонко Карагйозовъ.

Неизразимо голѣми сж били тоя день въодушевлението и ентузиазма на възстаницитѣ за среща и борба съ турцитѣ. Последнитѣ сжщо не сезабавили да се явятъ още сутринята и нападнатъ разбувената и непокорна рая. Явили се около 500 дебневския башибозуци подѣ водителството на бившия новоселски забитинъ Хасанъ Помака, който отъ начало се помжчилъ чрезъ парламентьори да склони възстаницитѣ да сложатъ оржжието си и си разотидатъ, но като получили отрицателенъ отговоръ, първи започналь сражението.

Отначало победата клонѣла на страната на възстаницитѣ, тъй като последнитѣ, подкрепени отъ действията на двата дървени топа¹⁾, вселили смуть въ неприятелскитѣ редове. Скоро, обаче, възстаницитѣ били заградени отъ турцитѣ, които имъ се явили и въ тилъ, и рискували да бждатъ до единъ избити и пленени, но, благодарение на рѣдката храбростъ на войводата Йонко Карагйозовъ, били спасени. Разпалилъ се гровенъ бой и сечъ. Въ решителния моментъ Карагйозовъ се спуствалъ напредъ съ гола сабя срещу башибозуцитѣ, а следъ него и по-храбритѣ момци, и неприятеля билъ разпрѣснатъ и прогоненъ. Карагйозовъ, както казахме по-горе, билъ облѣченъ съ бѣла възстаническа униформа и въоръженъ много добре, та това подействувало на духа на турцитѣ. За деморализиране на последнитѣ презъ време на сражението, нѣкои

¹⁾ Топоветѣ, които били поржчани отъ Йонко Карагйозовъ, а поставени на позиция отъ Захари Велчевъ, били направени отъ йонко Колевъ, новоселецъ и неговия синъ Колю Йонковъ. Единиятъ отъ топоветѣ билъ буковъ, а другия черешовъ. Пълнели сж ги съ топузи отъ кантари и камъни. При първото гръмване, обаче, буковиятъ се прѣсналъ и останалъ да действа само черешовия.